

Svar (23/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg kan henvise til min besvarelse af spørgsmålene nummer S 363 og S 365.

Spm. nr. S 411

Til miljø- og energiministeren (9/11 98) af:
Hans Christian Schmidt (V):
»Vil ministeren uddybe sin kritik af den fortolkning af planlovens § 40 og § 41 vedrørende benyttelse af sommerhuse efter det såkaldte »4+1+4-princip«, som retten i Ringkøbing foretog i en dom den 11. september 1998, eftersom ministeren i henholdsvis B.T. den 22. oktober 1998, side 12, og i Ringkøbings Amts Dagblad den 5. november 1998, side 6, udtaler herom, at det ». . . er heller ikke korrekt« og »Det er ikke rigtigt?«

Svar (19/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
De i spørgsmålet gengivne citater fra mine indlæg i henholdsvis B.T. og Ringkøbing Amts Dagblad refererer til det såkaldte »4+1+4-princip«, som Feriehusudlejernes Brancheforening officielt lancerede allerede i 1997.

I øvrigt kan jeg kun bekræfte, at Ringkøbing Rets straffedom af 11. september 1998 ikke støtter den fortolkning af planlovens § 40, som skiftende regeringer har anlagt. Derfor har Miljø- og Energiministeriet anbefalet anklagemyndigheden at anke dommen til Vestre Landsret.

Ringkøbing-dommen vedrører ikke planlovens § 41 (»pensionist-reglen«).

Spm. nr. S 412

Til miljø- og energiministeren (9/11 98) af:
Hans Christian Schmidt (V):
»Vil ministeren tage initiativ til, at Skov- og Naturstyrelsen tilrettelægger sin administration af planlovens § 40 og § 41 efter dommen vedrørende benyttelse af sommerhuse afsagt ved Ringkøbing Byret den 11. september 1998?«

Svar (19/11 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Ifølge planlovens § 51, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen – ikke Skov- og Naturstyrelsen – der påser overholdelsen af planlovens § 40 om anvendelse af boliger i sommerhusområder.

Jeg går ud fra, at kommunalbestyrelsens tilsyn foregår i overensstemmelse med gældende ret, herunder Ringkøbing Rets dom af 11. september 1998. Dommen er anket til Vestre Landsret af anklagemyndigheden.

Ringkøbing-dommen vedrører ikke planlovens § 41 (»pensionist-reglen«).

Spm. nr. S 430

Til miljø- og energiministeren (11/11 98) af:
Anni Svanholt (SF):

»Vil ministeren nærmere redegøre for, hvorledes lov nr. 426 af 10. juni 1997 om forbud mod deponering af forurenede jord i råstofgrave forvaltes, herunder hvor mange dispensationer der er ansøgt om, efter hvilke kriterier Miljøstyrelsen har givet dispensationer, og hvor mange dispensationer der er givet, samt vurdere om det er i overensstemmelse med lovens intentioner?«

Begrundelse

Formålet med loven fra 1997 var at indføre en bedre grundvandsbeskyttelse mod jordforurening. En forebyggende indsats der skulle sikre, at nye forureninger og dermed trusler mod grundvandet kunne undgås.

Derfor blev der indført et generelt forbud mod deponering af jord i de igangværende og tidligere råstofgrave, og konsekvensen heraf blev, at der kun i særlige tilfælde kunne gives tilladelse til placering af fyldjord i råstofgrave, og at der under ingen omstændigheder kunne placeres fyldjord i råstofgrave, der ligger i vandværkernes indvindingsområder.

Der er meget stor risiko for forurening af grundvandet, når der deponeres forurenede jord i råstofgrave, hvor grundvandet ofte ligger lige under overfladen.